

der skulde gøre sin Nytte, men jeg er bange for, at den for saa vidt vil slaa fejl og være til Skade for os Landboere, for det vilde være heldigt, om der kunde gøres noget for os. Naar jeg ikke har kunnet følge Flertallet i Udvalget, have mine Grunde dertil været tv, som jeg nu skal anføre. Jeg synes nemlig, at et Forslag som det af mig her under Nr. 7 stillede kommer Retfærdigheden nærmere end det Forslag, som Flertallet har stillet, og det gør det i Særdeleshed, siden det ærede Flertal i Finansudvalget er gaaet fra den virkelig udmærkede Motivering, som jeg berørte foreleden Nat, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosfen) kom med. Da han forelagde os Lovforslaget uden Motiver, hævdede han, som jeg berørte den Aften, og som jeg ogsaa skal berøre her i Dag, at naar vi i Særdeleshed ude paa Landet forlangte at faa Vettelse i vore kommunale Skatter, var det, fordi der var væltet en Vejbyrde over paa os for ikke længere Tid tilbage end 1867. Naar disse Udtalelser særlig faldt i god Jord hos mig, var det, fordi jeg er Jøde, for det forekommer mig, at er der nogen, der er uheldig stillet her i Landet med Hensyn til Vejbyrder, er det først og fremmest de jydte Amter, som have en tynd Befolkning, lidet Hartkorn og mange Steder lidet Velstand, men uhyre Vejstrækninger at vedligeholde, og som aldrig kunne blive færdige, selv om man skuer langt ud i Fremtiden, med at anlægge ny Amtsveje. Saadanne Amtskommuner er særlig uheldig stillede, og der har efter min Mening det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds sat Fingern på det Sted, hvor den skal sættes. Men naar saa det ærede Medlems Venner i Finansudvalget gaa fra det Standpunkt og gaa over til, at det nu bliver at fordele, ikke efter Hensynet til Vejbyrden, men saaledes, at Halvdelen gaar til Amtskommunetaxerne og den anden Halvdel fordeles til Kommunerne i Forhold til, hvad de have udgivet til Alderdomsforsørgelse og Fattigvæsen, saa forekommer det mig rigtigt nok, at vil man bruge denne Regel, bliver det i høj Grad uretfærdigt, hvis vi følge de Herrer. Det maa dog indrømmes, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, sagde, at Overstuddet paa Finansloven jo dog er frembragt lige saa godt af Røbstæderne som af Landet og ikke mindst af Røbstæderne. Den største Indtægt, vi have paa Finansloven, er vore Toldindtægter, og der er Forholdet jo det, at ingen vel vil paasta, at de forholdsvis bruge færre toldpligtige Varer i Byerne end paa Landet;

de bruge dog snarere mere. De have altsaa været med til at fylde Statskassen, og naar vi skulle uddele det Overstud, som falder paa de aarlige Finanslove, til Dels efter Størrelsen af Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse og Fattigvæsen, saa repræsenterer jeg her i Tinget en Røbstad, som ved Alderdomsforsørgelsesloven er blevet i højeste Grad forfordelt, en lille, fattig Røbstad, som har et Par, ja maaste tre, store Fabrikker og der igennem har faaet en Mængde Smaafolk ind til Byen til Byrde for dens Skolevæsen, dens Alderdomsforsørgelse og dens Fattigvæsen. Naar vi saa skulle til at dele ud af det aarlige Overstud paa Finansloven, eftersom der er givet ud til Fattigvæsen og Alderdomsforsørgelse, skal en saadan Kommune intet have, hvorimod der er andre Kommuner, der skulle have. Naar jeg derfor ikke kan gaa med dem, er det, fordi de ere gaaede en anden Vej end den, der blev antydet af Ordføreren for Forslagsstillerne ved 1ste Behandling, og fordi jeg ikke anser den Vej, de ere gaaet, for retfærdig. Den retfærdigste Maade vil efter min Mening være den af mig foreslaede, og derfor har jeg selvfølgelig valgt den. Det var min ene Grund.

Min anden Grund er den, at hvis De virkelig ville vente at faa noget som helst ud af dette Forslag, maa De gaa den af mig foreslaede Vej. Sagen er jo endda den, at de Herrer Forslagsstillere i de senere Aar særlig have bekendt sig til den Politik, at de ville ikke rumle, og at de ville ikke stille Forslag op, som blot stilles op, for at man kan vinke med dem over for Vælgerne. Nej, Fortiden har belært dem om, at man skal veje og maale sin Styrke over for den Modstand, man staar over for, hvorfor skal man stille noget op, som man ikke har Udset til at føre igennem? Befolkningen kan ikke hjælpes ved Talemaader. Nu vil jeg minde de ærede Forslagsstillere om den Konference, vi havde i Finansudvalget med den ærede Finansminister og den ærede Indenrigsminister. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i denne Konference, vi ville nok om nogle saa Øjeblikke faa at høre, hvordan Parolen lyder fra den Side. Men saa ville De da indrømme mig, at skal der være nogen som helst Udset til at faa noget ud til Skattelettelser for Befolkningen af dette Overstud, kan det kun sættes igennem paa den Maade, at der tages Hensyn til alle Kommuner. Det har den ærede Finansminister med Styrke udtalt, da vi behandlede denne Sag, og den Udtalelse, forekommer det mig, at der er saa megen